

R. Maister:

Divjačina.

Na dvoru Urbana vladike
nocoj se veselje na tolsto deli.
Kar kuhar premore, kar klétar tišči,
vse mora na mize velike:

zelene, prašne steklenice
in častne dobrote — hrvaški puran,
tam riba, tam krača, tam češki fazan,
tam mastne medene potice.

Za mizo pa glava ob glavi.
Po krožnikih vilice, noži pojó,
vmes srkanje slastno ščegeče uhó ...
Pa Tekstor se vzdigne in pravi:

„Pozdravljeni, gostje vi zlati!
Prinesel mi sèl je o Trubarju glas,
da davi zapustil je „lutersko vas“
in tod se po stolici klati.

Ugani mu vražje nakane,
ki zdaj jih za jutri doma bo koval!
Za mano! Da koj bo odgovor dajal,
ko kozel sred paše steptane!“

Omizje z nogami ropoče,
da hrastovi stoli po spahih ječe,
burgundec vali se, kozarci zvené
in žile prihajajo vroče. —

„Predragi! Še zvrhan kozarec
črnine francoske — te božje krvi —
naj mišice čvrste in duh okrepi,
da trši bo silni udarec!“ —

Cingljaje se bratijo čaše
in družba razvneta že stiska pesti,
potem pa iz dvora se v noč zakadi,
po cesti loveč še pajdaše.

In v ulico temno drvijo,
kjer okence sveti v polnočni se mrak
— in trde besede in težek korak —
in že tam pred hišo stojijo.

In v okno se eden odreže:
„Nocoj pa kaj pozno še, Trubar, bediš!
za jutri se pridige menda učiš?
Pri miših ti drznost odleže!“ —

In drugi, ko meh pod pedali:
„Pokaži se, Primož! Zdaj naš si, gospod!
Brez tebe mi nočemo danes odtod,
Kar brž se mi dol prikobali!“ —

In šipe drobé se ječaje,
črepinje in kamni, ko toča leté,
a Tekstor sladkosti si drga roké
in šteje uspešne lučaje.

Del jačjih pa vhoda se loti
in vrata s tečajev na tla zahrešče
in lovci po veži, ko val se sprše,
še tema jim ni kaj napoti.

Že v sobico lov pridrviha,
par bakelj drskljóčih v temó zažari —
preteče roké in buleče oči
in kletev iz prsi sopiha.

Po kotih, po tleh in krog mize — —
a ni ga že v domu več, Trubarja, ni ...
Urbanu v možgane kar pljuskne vsa kri
in nohte in prste si grize.

A onim zbesnijo obrazi
in v srdu po knjigah, ko sodomski dan ...

— — — — —
V tem času pa Trubar — brez doma, pregnan —
črez mestno ozidje se splazi.